

Zadanie 1

Piłka uderza w poziomą podłogę pod kątem α z prędkością v_0 . Współczynnik tarcia piłki o podłogę jest równy μ . W jakiej odległości od miejsca pierwszego uderzenia piłka ponownie uderzy w podłogę?

Podaj wartości liczbowe dla $\alpha = 45^\circ$, $v_0 = 10 \text{ m/s}$ w dwóch przypadkach: $\mu = 0,1$ i $\mu = 0,8$.

Piłka nie obraca się przed zderzeniem. Czas zderzenia jest bardzo krótki, a w trakcie zderzenia ugięcie piłki jest zanedbywalnie małe w porównaniu z jej promieniem. Piłka jest idealnie sprężysta, tzn. w przypadku, gdy nie obracając się uderza pionowo w podłogę, zderzenie jest idealnie sprężyste. Grubość powłoki piłki jest bardzo mała w porównaniu z promieniem. Powłoka nie ulega odkształceniu stycznemu. Masa powietrza w piłce jest zanedbywalnie mała w porównaniu z masą jej powłoki. Pomiń opory aerodynamiczne.

Przyspieszenie ziemskie $g \approx 9,8 \text{ m/s}^2$, a moment bezwładności sfery o promieniu R i masie m względem osi przechodzącej przez jej środek $I = (2/3)mR^2$.

Zadanie 2

Kuliste naczynie składa się ze współśrodkowych, cienkich, metalowych sfer o promieniach r_2 i r_1 (gdzie $r_2 > r_1$) między którymi jest próżnia (patrz rys.). Zewnętrzna sfera jest podzielona płaszczyzną na dwie części, z których mniejsza ma powierzchnię S_3 . W wewnętrznej sferze umieszczono mieszaninę wody o masie m_W i lodu o masie m_L . Większa część zewnętrznej powłoki naczynia ma stałą temperaturę t_2 , a mniejsza – stałą temperaturę t_3 (t_2 i t_3 są temperaturami w skali Celsjusza).

Po jakim czasie lód ulegnie całkowitemu roztopieniu?

Podaj wynik liczbowy dla $r_1 = 0,04 \text{ m}$, $r_2 = 0,08 \text{ m}$, $S_3 = 0,03 \text{ m}^2$, $m_W = 0,1 \text{ kg}$, $m_L = 0,1 \text{ kg}$, $t_2 = 20^\circ\text{C}$, $t_3 = 10^\circ\text{C}$.

Powierzchnie sfer są doskonale czarne. Pojemność cieplną naczynia można zaniebnać. Przyjmij, że lód jest stale w stanie równowagi termodynamicznej z wodą. Ciśnienie wewnątrz wewnętrznej sfery jest stale równe ciśnieniu normalnemu.

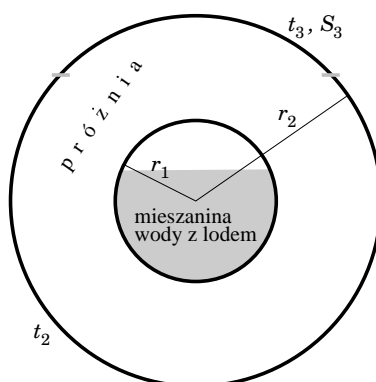
Ciepło topnienia lodu wynosi $q = 334 \text{ kJ/kg}$, stała Stefana-Boltzmann $\sigma = 5,7 \cdot 10^{-8} \text{ W} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{K}^{-4}$, ciepło właściwe wody $c_W = 4,2 \text{ kJ} \cdot \text{kg}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$, ciepło właściwe lodu $c_L = 2,1 \text{ kJ} \cdot \text{kg}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$, temperatura topnienia lodu w warunkach normalnych $T_0 = 273,15 \text{ K}$.

Zadanie 3

Cienki, jednorodny pierścień o masie m i promieniu r spoczywa na poziomym blacie stołu. Pierścień jest zrobiony z jednego zwoju drutu, którego opór na jednostkę długości wynosi λ . Pod blatem znajduje się współosiowy z pierścieniem solenoid.

Zależność od czasu t natężenia prądu płynącego w solenoidzie jest dana wzorem

$$I_s = \begin{cases} 0 & \text{dla } t < 0, \\ I_0 \frac{t}{T} & \text{dla } 0 \leq t < T, \\ I_0 & \text{dla } t \geq T, \end{cases} .$$

(gwarantuje to odpowiedni układ elektroniczny, do którego solenoid jest podłączony).

a) Znajdź największą wartość I_0 ($= I_{0m}$), dla której pierścień jeszcze nie podskoczy ponad blat.

b) Zakładając, że $I_0 \gg I_{0m}$ (patrz punkt a)), wyznacz wysokość, na jaką podskoczy pierścień.

W rozwiązaniu uwzględnij następujące informacje:

(i) gdy pierścień jest umieszczony (współosiowo z solenoidem) na niewielkiej wysokości z nad blatem, a prąd płynący w solenoidzie ma natężenie I_s , to z bardzo dobrym przybliżeniem strumień indukcji magnetycznej przechodzący przez pierścień jest dany wzorem $\Phi = (a - bz) I_s$, gdzie a, b są dodatnimi stałymi;

(ii) w każdym punkcie pole magnetyczne pochodzące od pierścienia można pominąć w porównaniu z polem pochodzącym od solenoidu;

(iii) można pominąć wpływ ruchu pierścienia na natężenie płynącego w nim prądu;

(iv) parametr T jest na tyle mały, że droga przebyta przez pierścień do chwili $t = T$ jest pomijalnie mała;

(v) blat jest niemagnetyczny i nieprzewodzący, a solenoid jest nieruchomy;

(vi) efekty związane z promieniowaniem oraz opór aerodynamiczny powietrza można pominąć.

Podaj wartości liczbowe szukanych wielkości dla $m = 2,3 \cdot 10^{-3} \text{ kg}$, $r = 2 \cdot 10^{-2} \text{ m}$, $\lambda = 0,9 \cdot 10^{-2} \Omega/\text{m}$, $a = 10^{-3} \text{ T} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{A}^{-1}$, $b = 10^{-2} \text{ T} \cdot \text{m}/\text{A}$, $T = 10^{-3} \text{ s}$, $I_0 = 10 \text{ A}$, $g = 9,8 \text{ m/s}^2$ (przyspieszenie ziemskie).

Rozwiązanie zadania 2

W poniższych rozważaniach $T_1 = t_1 + T_0$, $T_2 = t_2 + T_0$, $T_3 = t_3 + T_0$, $S_2 = 4\pi (r_2)^2 - S_3$ (pole większej części zewnętrznej powłoki).

Zauważmy, że temperatura wewnętrznej powłoki naczynia jest cały czas w trakcie rozpuszczania lodu stała i równa T_o . Ponieważ stałe są również temperatury obu części zewnętrznej powłoki, strumień energii docierający do wewnętrznej części naczynia nie zależy od czasu. Zatem na podstawie bilansu cieplnego, czas topnienia lodu jest równy

$$t = \frac{m_L q}{I}, \quad (1)$$

gdzie I sumarycznym strumieniem energii docierającym do wewnętrznej powłoki (uwzględniającym również energię wypromieniowaną przez tę powłokę).

Wewnętrzna powłoka naczynia wypromieniowuje strumień energii, równy zgodnie z prawem Stefana-Boltzmann

$$I_1 = \sigma 4\pi (r_1)^2 (T_1)^4, \quad (2)$$

Ze względu na geometrię naczynia, cały ten strumień jest pochłaniany przez zewnętrzną powłokę naczynia.

Zewnętrzna powłoka naczynia jako całość promieniuje do wewnątrz strumień energii równy $\sigma S_2 (T_2)^4 + \sigma S_3 (T_3)^4$, ale tylko część tego strumienia dociera do wewnętrznej powłoki. Jak jest to część ustalimy wykorzystując II zasadę termodynamiki. Rozważymy najpierw szczególną sytuację, gdy temperatury obu części zewnętrznej powłoki są takie same i równe temperaturze wewnętrznej powłoki, tzn. $T_2 = T_3 = T_1$. Następnie przyjmiemy $T_2 = T_3 =: T \neq T_1$, a na końcu dojdziemy do ogólnego przypadku $T_2 \neq T_3 \neq T_1$.

Jeśli $T_2 = T_3 = T_1$, to strumień energii pochłanianej przez wewnętrzną powłokę I_{poch} musi być równy strumieniowi energii emitowanej nią (bo między ciałami o tej samej temperaturze – z II zasady termodynamiki – nie ma przepływu ciepła), czyli w tym przypadku $I_{\text{poch}} = \sigma 4\pi (r_1)^2 (T_1)^4$. Ponieważ zgodnie z prawem Stefana-Boltzmann ilość wypromieniowanej energii jest proporcjonalna do czwartej potęgi temperatury, a zmiana temperatury nie zmienia geometrii układu, w przypadku gdy $T_2 = T_3 =: T \neq T_1$ strumień pochłaniany przez wewnętrzną powłokę (pochodzący od powłoki zewnętrznej) jest równy

$$I_{\text{poch}} = \sigma 4\pi (r_1)^2 (T)^4.$$

Oznacza to, że (ciągle w przypadku $T_2 = T_3$) tylko ułamek równy $\left(\frac{r_1}{r_2}\right)^2$ wypromieniowanej przez zewnętrzną powłokę energii dociera do wewnętrznej powłoki. Podzielmy teraz zewnętrzną powłokę na bardzo dużo identycznych fragmentów o powierzchni s każdy. Ponieważ fragmenty są identyczne, identycznie położone względem wewnętrznej powłoki i mają taką samą temperaturę, strumień energii docierający do wewnętrznej powłoki, a pochodzący z danego fragmentu jest równy

$$I_s = \left(\frac{r_1}{r_2}\right)^2 \sigma s (T)^4. \quad (3)$$

Zauważmy teraz (z prawa Stefana-Boltzmann), że powyższy strumień nie zależy od temperatury innych fragmentów (mimo iż do wyprowadzenia tego wzoru potrzebne nam było, by wszystkie fragmenty miały tę samą temperaturę)! Oznacza to, że z części powłoki

zewewnętrznej o powierzchni S_2 i temperaturze T_2 do wewnętrznej powłoki dociera strumień energii równy

$$I_2 = \left(\frac{S_2}{s}\right) I_s = \left(\frac{r_1}{r_2}\right)^2 \sigma S_2 (T_2)^4, \quad (4)$$

(powyżej $\frac{S_2}{s}$ jest liczbą fragmentów o powierzchni s z których można złożyć część powłoki o powierzchni S_2). Analogicznie, z części powłoki zewnętrznej o powierzchni S_3 i temperaturze T_3 do wewnętrznej powłoki dociera strumień energii równy

$$I_3 = \left(\frac{r_1}{r_2}\right)^2 \sigma S_3 (T_3)^4. \quad (5)$$

Stąd na podstawie (1) oraz uwzględniając, że $I = I_2 + I_3 - I_1$ otrzymujemy, że czas topnienia lodu będzie wynosił

$$t = \frac{m_L q}{4\pi\sigma (r_1)^2 \left[\left(1 - \frac{S_3}{4\pi(r_2)^2}\right) (T_2)^4 + \frac{S_3}{4\pi(r_2)^2} (T_3)^4 - (T_1)^4 \right]}. \quad (6)$$

Po podstawieniu danych liczbowych otrzymujemy

$$t \approx 19900s \approx 5h 32min. \quad (7)$$

Komentarz do zadania 2

Żaden z finalistów nie rozwiązał tego zadania przedstawioną powyżej metodą. Prawie wszyscy próbowali obliczyć strumień energii docierającej do wewnętrznej powłoki stosując rozważania geometryczne i całkowanie. Na ogół jednak nie uwzględniali, że energia wypromieniowywana pod kątem α w stosunku elementu powierzchni ΔS jest proporcjonalna do $\Delta S \sin \alpha$. Według niektórych rozwiązań strumień energii pochłanianej przez wewnętrzną powłokę był mniejszy niż strumień emitowany przez nią – i w konsekwencji czas roztopienia się lodu był ujemny.